

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z powództwa Z. M.

przeciwko Spółdzielni (...) w B.

o wynagrodzenie, wynagrodzenie za urlop i za godziny nadliczbowe,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 22 maja 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego w L.
z dnia 25 września 2013 r., sygn. akt VII Pa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej 900
(dziewięćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w L. wyrokiem z 25 września 2013 r. oddalił apelację powoda Z. M. od wyroku Sądu Rejonowego w B. z 27 grudnia 2012 r., którym oddalono jego powództwo o wynagrodzenie i godziny nadliczbowe.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano na podstawę przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Skarżący podał, że „Wniosek o rozpoznanie skargi kasacyjnej uzasadnia fakt, że skarga kasacyjna w kontekście powyższych rozważań jest oczywiście uzasadniona, zaś wyroki Sądu Okręgowego i Sądu Rejonowego rażąco naruszają prawo materialne (prawo pracy)”.

Pozwana wniosła o nieprzyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej metodycznie odwołuje się do podstaw kasacyjnych („skarga kasacyjna w kontekście powyższych rozważań jest oczywiście uzasadniona ...”), które stanowią odrębny element skargi kasacyjnej (art. 398³ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. w związku z art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. oraz art. 398⁹ § 1 k.p.c. w związku z art. 398⁴ § 2 k.p.c.) i nie podlegają rozpoznaniu na etapie przedsądu. Oznacza to, że podstawy kasacyjne ani ich uzasadnienie nie zastępują podstawy przedsądu, nawet tej szczególnej z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Podstawy kasacyjne skargi podlegają rozpoznaniu dopiero po przyjęciu skargi do rozpoznania. Spór sądowy podlega rozstrzygnięciu na podstawie prawa materialnego i procesowego. Tak zbudowane są podstawy kasacyjne (art. 398³ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.). Chodzi więc o błędną wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie prawa materialnego albo o uchybienie przepisom postępowania, jeżeli mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy. O ile zasadne podstawy kasacyjne mogą prowadzić do uwzględnienia skargi kasacyjnej (*a contrario* z art. 398¹⁴ k.p.c.), to w szczególnej podstawie przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. chodzi o indywidualne, czyli samodzielne (odrębne od podstaw kasacyjnych) wykazanie, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Skarga kasacyjna ze względu na szczególną podstawę przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. zostaje przyjęta do rozpoznania tylko wtedy, gdy wniosek wskazuje i wykazuje naruszenie konkretnych przepisów prawa procesowego lub materialnego, które bez wątpliwości prowadzi do stwierdzenia, że wyrok jest oczywiście wadliwy i dlatego skarga powinna zostać przyjęta do rozpoznania. Wniosek nie wykazuje takiej przesłanki. W konsekwencji brakującego elementu lub uzasadnienia podstawy przedsądu nie zastępują podstawy kasacyjne ani ich uzasadnienie. Nie stosowano przepisów art. 398⁶ § 1 i 3 k.p.c., gdyż wniosek o przyjęcie skargi ma uzasadnienie jednak niewystarczające.

Z tych motywów orzeczono jak w sentencji, stosownie do art. 398⁹ § 2 k.p.c. O kosztach orzeczono na podstawie § 6 pkt 5, § 11 ust. 1 pkt 2 i § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.